

Viumbe vya Asili Vilihuzunishwa na Mateso Yake

Hapo ilikuwa yapata saa sita, kukawa giza juu ya nchi yote hata saa kenda, jua limepungua nuru yake; pazia la hekalu likapasuka katikati.—**Luka 23:44, 45.**

Imani na matumaini vilipata hofu katikati ya maumivu makali ya Kristo yaliyokuwa yakifikia kilele kwa sababu Mungu alikuwa ameondoa uhakikisho ambao hadi wakati huu alikuwa amempatia Mwana Wake mpendwa wa sifa na kukubalika. Mkombozi wa ulimwengu alidumu sasa kutegemea uthibitisho ambao mpaka wakati huu ulikuwa umemwimarisha Yeye, kwamba Baba Yake alikuwa amekubali kazi Zake na alikuwa amependezwa nazo. Katika maumivu makali ya kufa Kwake, alipokuwa akikabidhi maisha Yake ya thamani, ilimpasa kumtumainia Yeye kwa imani tu, Yeye ambaye daima ilikuwa ni furaha Yake kumtii. Wakati huu hakuwa akitiwa moyo kwa miale angavu iliyo wazi ya matumaini iwe ni upande wake wa kulia au wa kushoto. Yote yalikuwa yamefunikwa katika utusitusi unaokandamiza.

Katikati ya kiza cha kutisha kinachohisiwa na viumbe vya asili vilivyoonekana kuonesha huruma, Mkombozi anakunywa kutoka katika kikombe kisichoelezeka hadi katika machicha yake. Akiwa amenyimwa hata matumaini angavu na imani katika ushindi utakaokuwa Wake siku za usoni, analia kwa sauti kuu: “Ee Baba, mikononi mwako naiweka roho yangu.” Yeye anajua tabia ya Baba Yake, haki Yake, rehema Yake na upendo Wake mkuu, na katika kujisalimisha anaanguka mikononi Mwake. Katikati ya msukosuko wa viumbe asili watazamaji walio katika mshangao wanayasikia maneno ya yule Mtu wa Kalvari.

Viumbe asili vilionekana kumwonea huruma Mwumbaji wao akiteseka. Panda – shuka ya nchi, miamba inayopasuka, vilitangaza kwamba aliyekufa alikuwa Mwana wa Mungu. Kulikuwa na tetemeko kubwa. Pazia la Hekalu lilipasuliwa vipande viwili. Hofu iliwakamata wauaji na watazamaji walipokuwa wakishuhudia jua likifunikwa kwa giza, na wakahisi dunia pale ilipotikisika chini yao, na kuona na kusikia mipasuko ya miamba. Kejeli na kuzomewa na makuhani wakuu na wazee vilinyamazishwa pale Kristo alipokabidhi roho Yake mikononi mwa Baba Yake. Kusanyiko lililokuwa katika mshangao likaanza kuondoka wakipapasa njia yao gizani kuelekea mjini. Walijipiga piga vifuani mwao walipokuwa wakienda kwa hofu, wakinena mara chache sana zaidi ya kunong’ona, wakiambizana: “huyu aliyeuawa ni mtu asiye na hatia. Itakuwaje ikiwa kwa kweli kama alivyosema, Yeye ni Mwana wa Mungu?”

Yesu hakukabidhi maisha Yake hadi pale alipokamilisha kazi aliyokuja kuifanya na kusema kwa pumzi Yake iliyomtoka: “Imekwisha.” Mpango mkuu wa ukombozi, ambao ulitegemea kifo cha Kristo, ulikuwa umetekelezwa mpaka hapo. Na kulikuwa na furaha mbinguni kwamba wana wa Adamu kwa njia ya maisha ya utii, hatimaye wangeweza kuinuliwa hadi kwenye kiti cha enzi cha Mungu. Ni upendo kiasi gani! Ni upendo wa kushangaza kiasi gani! Uliomleta Mwana wa Mungu hapa duniani na kufanywa kuwa dhambi kwa ajili yetu, ili tupate kupatanishwa na Mungu na kuinuliwa hadi katika uzima pamoja na Yeye kwenye makao Yake katika utukufu (Testimonies For The Church 2:210-212).